

Měsíční Aktuality Naší fArnosti

1·2024

20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Adventní duchovní obnova s o. Gorazdem Pavlem Cetkovským O. Carm (2023)

Snídaně pro lidi v sociální nouzi (2023)

Foto na titulní straně:
Tříkrálová sbírka (2019)

Úvodník

Draží farníci, na poslední den oktávu Narození Páně a zároveň první den nového občanského roku připadá slavnost Matky Boží, Panny Marie. Do nového období tak vstupujeme pod mocnou záštitou naší nebeské Matky.

Na Panně Marii vidíme, že moc hříchu není absolutní. Dobro a zlo nejsou rovnocennými soupeři, jak by se mohlo zdát. Mariin Syn už zvítězil. Právě pro jeho budoucí zásluhy je ona už od prvního okamžiku své existence uchráněna poskvrny hříchu. Tichá, pokorná, mladá dívka drtí hlavu hada...

To se jí to drtí, když se nemusí znova a znova pozvedat z hříchu... Proč zrovna Maria, a ne třeba i já? Tak by se nazaretská Panna patrně nikdy nezeptala, tak se totiž ptá závistivec.

Boží milost, kterou byla Maria zahrnuta, je dosažitelná i pro mě, třebaže jinými cestami. Nejen Marii, ale i nás „si Bůh ještě před stvořením světa vyvolil, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce“ (Ef 1,4). Když Bůh k něčemu povolává, tak k tomu také dává dostatečné prostředky. Na nás je, abychom je hledali a využívali. To je cesta k tomu, abychom i my ve svém životě zakoušeli, že moc hříchu není absolutní.

Kéž chceme kráčet ve stopách Mariiny tichosti, prostoty, víry a pokory.

Maria, Hvězdo jitřní, zářící na doposud temné obloze, oroduj za nás!

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Leden 2024:

1. ledna – pondělí

Slavnost MATKY BOŽÍ PANNY MARIE –
zasvěcený svátek

2. ledna – úterý

Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského,
biskupů a učitelů církve

6. ledna – sobota

Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ

7. ledna – neděle

Svátek Křtu Páně

14. ledna – neděle

2. neděle v mezidobí

17. ledna – středa

Památka sv. Antonína, opata

18. ledna – čtvrtek

Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

21. ledna – neděle

3. neděle v mezidobí (neděle Božího slova)

24. ledna – středa

Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele
církve

25. ledna – čtvrtek
26. ledna – pátek
28. ledna – neděle
31. ledna – středa

Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola
Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
4. neděle v mezidobí
Památka sv. Jana Boska, kněze

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Leden 2024:

1. ledna – pondělí
3. ledna – středa
4. ledna – čtvrtek
5. ledna – pátek
6. ledna – sobota
7. ledna – neděle
15. ledna – pondělí
21. ledna – neděle
28. ledna – neděle

Slavnost Matky Boží – mše sv. v 8.30 a 17.30
Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
Modlitby otců v 18.30
Tříkrálová sbírka ve 4. a 5. obvodu Poruby (na přihlášených adresách) – ve večerních hodinách
Slavnost Zjevení Páně – mše sv. až v 9.00, potom **Tříkrálová sbírka v Třebovicích**
Tříkrálová sbírka u kostela (po obou mších sv.)
Mše sv. za ty, kteří uklízejí kostel a faru, a za jejich rodiny v 17.30; po mši večere na faře
Neděle Božího slova – sbírka na biblický apoštolát; **večer chval** v 18.00
Sbírka na topení v kostele, po velké mši **Farní kavárna**

Výhledově:

3. února – sobota
4.–5. května
4.–13. července

Sklízení vánoční výzdoby kostela (stromky, betlém) od 9.00
Pěší pouť na Hostýn
Velká chaloupka v Sobotíně

V pondělí 15. ledna v 17.30 bude mše svatá za ty, kteří uklízejí náš kostel a faru, a za jejich rodiny. Všichni, kdo jsou zapojení do úklidu, jsou poté zváni na faru k jídelně-přátelskému setkání. **Pokud by někdo byl ochoten zvýšit počet skupinek uklízejících kostel nebo se zapojit do úklidu přízemí fary, necht' neváhá kontaktovat o. Karla.**

Přehled úmyslů mší svatých

1. 1. v 8.30 Za † Oldřicha Orsáka, manželku, dceru, rodiče z obou stran a za živou rodinu
1. 1. v 17.30 Za budoucí biřmovance v naší farnosti a jejich kmotry
2. 1. ---
3. 1. v 17.00 Za † manžela a rodiče
4. 1. v 17.30
5. 1. v 17.30 Prosba o požehnání při ukončení studia
6. 1. v 9.00 Za farníky
7. 1. v 7.30 Na poděkování za Boží doprovázení v manželství
7. 1. v 9.30 Za pokřtěné v uplynulém roce a za jejich rodiny
8. 1. v 17.30 Na poděkování za dar života a zdraví
9. 1. ---
10. 1. v 17.00 Za farníky
11. 1. v 17.30 Za † Bedřišku Kudlovou, rodiče, duše v očistci a za živou rodinu
12. 1. v 17.30 Za † Pavla Volného, rodiče a sourozence
13. 1. v 7.00 Za † manžela a živou a † rodinu Sasínovu a Sklenákovu a za duše v očistci
14. 1. v 7.30 Za † Lenku Chvojkovou, rodiče a živou rodinu
14. 1. v 9.30 Za živou rodinu Jiříčkovu a Kociánovu
15. 1. v 17.30 Za ty, kteří uklízejí kostel a faru, a za jejich rodiny
16. 1. ---
17. 1. v 17.00
18. 1. v 17.30 Za † Josefa Doležala a za dar víry pro celou rodinu
19. 1. v 17.30 Za † Tomáše Kupku, Ladislava a Pavlínu Kopkovy a Annu a Rudolfa Jurákovy
20. 1. v 7.00 Za farníky
21. 1. v 7.30 Za farníky
21. 1. v 9.30 Za naše lektory a jejich rodiny
22. 1. v 17.30 Za † Josefa Michalíka, manželku, syna, dceru a vnučku
23. 1. ---
24. 1. v 17.00
25. 1. v 17.30
26. 1. v 17.30
27. 1. v 7.00 Za Kacíře k 51. narozeninám
28. 1. v 7.30 Za † Zdenku Babiařovou a živou rodinu Babiařovu a Polákovu
28. 1. v 9.30 Na poděkování za dar života s prosbou o požehnání do dalších let
29. 1. v 17.30 Za farníky

30. 1. ---

31. 1. v 17.00

Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem

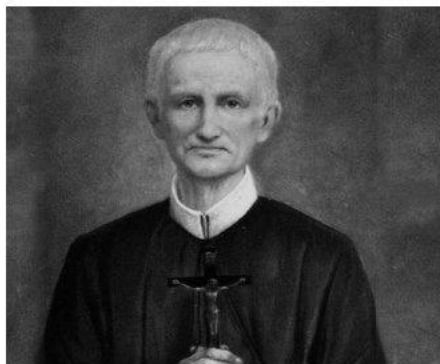
SVATÝ MĚSÍCE

Petr Donders

Narodil se 27. října 1809 v rodině tkalce ve městě Tilburg na jihu Holandska. Jeho cesta ke kněžství, po kterém toužil, nebyla jednoduchá. Chudobní rodiče nemohli Petrovi zajistit studia. Nejdříve se tedy vyučil tkalcem, aby mohl pomáhat rodičům. V cestě ke kněžství mu stály kromě chudoby další překážky. Byl na tom špatně se zdravím a chybělo mu i nadání, s učením se velmi těžce potýkal. Nechyběla mu však Boží milost a s tou se toho dá hodně překonat.

Když mu bylo 22 let, přimluvil se za něj místní farář, aby ho do semináře přijali alespoň jako sluhu. Volné chvíle zde využíval ke studiu. Nakonec se mu podařilo, že se v 27 letech stal studentem teologie.

Roku 1839 navštívil seminář biskup Jacobus Grooff hledající dobrovolníky do misí. Petr se přihlásil a byl s radostí přijat. Dne 5. června 1842 byl Petr Donders vysvěcen na kněze. Krátce po svěcení odcestoval do města Paramariba v Surinamu, holandské kolonie v Jižní Americe. V této oblasti bylo 4000 katolíků roztroušených po celém území mezi muslimy a židy. Žili zde

černoši, indiáni i mulati. Během své služby se musel potýkat s tropickým vedrem a nemocemi. V džungli vyhledával indiány, na plantážích pracoval s vykořisťovanými černochoy, aby získal jejich důvěru. Při svém pobytu ve městě pomáhal chudým a nemocným, dokonce i když se roku 1850 v hlavním městě šířila žlutá zimnice. Pro mnohé se stal příkladem pro své nasazení a obětavost. Vzdával se všeho a nestyděl se žebrat, aby mohl pomoci dalším.

O něco později se ujal duchovní správy Batávie, kam byli dopravováni malomocní. Ošetřoval je, upravoval jim lůžka, obvazoval hrozné rány, pral páchnoucí obvazy, čistil jim obydlí nebo štípal dříví. Vystavoval se tím značnému riziku, že se nakazí. Začal je

učit katechismus, modlil se s nimi a sloužil pro ně denně mši svatou. Pro tyto lidi vyloučené ze společnosti a odsouzené k pomalé smrti se stal člověkem, který je z bídy vedl k věčnému životu, který je spojoval s Kristem.

Když mu bylo 57 let, setkal se v Surinamu s nově příchozími redemptoristy a vstoupil do jejich řádu. Podřizoval se představeným nehledě na to, že byli mladší a měli v misiích méně zkušeností.

Dál pokračoval v dřívější činnosti a v této namáhavé práci vydržel do svých 77 let. Poslední kázání pronesl 31. prosince 1886. Po této mši svaté musel ulehnout, opakujíc svou oblíbenou modlitbu: „Staň se vůle Boží!“ Do dvou týdnů, dne 14. ledna 1887, skončil na zánět ledvin.

Jan Pavel II. jej 23. května 1982 prohlásil blahoslaveným.

Podle internetu a knihy Svátí na každý den zpracovala Marie Dostálová

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče,
kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za dar rozmanitosti v církvi
Modleme se, aby křesťanská společnost s pomocí Ducha Svatého v rozma-

nitosti charizmat rozpoznala své obdarování a v různosti liturgických tradic uvnitř katolické církve objevila své bohatství.

2. Národní úmysl: Za studenty
Modleme se, aby studenti dobře využívali čas k prohlubování poznání i k rozvoji svěřených darů.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za uzdravení Máří Jíchové

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Veroniku Sedlárovou:

email: Veronika.Kubenkova@seznam.cz

tel: 733 741 262

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Evangelista Marek je hodně stručný a jde ihned k věci, takže hned v prvním verši jsme slyšeli větu: „Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím“ (Mk 1,1). Ježíš Kristus je Boží Syn. V podstatě by svatý Marek už nemusel ani pokračovat, ale ještě nějakých šestnáct kapitol napíše. Takže dnes čteme začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím, a přitom v tom dnešním textu o Kristu není nic – pomineme-li zmínku Jana Křtitele o Někom mocnějším, který přichází za ním, a on Ježíši připravuje cestu.

A tak se i my můžeme ptát sami sebe: Je i můj život začátkem evangelia o Ježíši Kristu? My říkáme vlastně zkrácené názvy „Markovo evangelium“ nebo „Janovo evangelium“, ale když bychom si vzali Písmo svaté, tak tam máme celý nadpis, například „Evangelium podle Marka“. Evangelium je Kristovo. Je psané podle Marka, ale také podle Karla, podle Frantíka, podle Aničky, podle Barborky apod. Je i můj

život „začátkem evangelia“ o Ježíši Kristu? Žiji evangelium? Připravuji cestu Pánu do svého života i do života druhých?

Evangelium není o tom, že si sednu s křupkama před filmové plátno a čekám, co mi pustí. Co mi oni pustí. Žádné oni, ale my, já!

Církev – to jsme my! To není kdosi ve Vatikánu či na biskupství... To taky, ale my tvoříme církev. Každý z nás je „nelítostně hozen na jeviště“ a nezbyvá, než se „otřepat a příliš to na scéně nekazit“. Tvářit se, že jsem tam omylem, to mi nepomůže. Spíše mi to bude ke škodě.

Bůh posílá posla, aby připravil cestu. Posílá posla přede mnou, ale zároveň mě a každého z nás osobně vybízí, abychom připravovali cestu. Nejenže Bůh posílá někoho – Jana Křtitele, babičku,

faráře, aby Kristu připravili cestu do mého života, ale také já sám musím

Kristu připravovat cestu. Takže křupky stranou!

Poselství Panny Marie z Medžugorje, 25.12.2023

„Drahé děti! Nesu vám mého Syna Ježíše, aby vaše srdce naplnil mírem, protože On je MÍR. Dítka, hleďte Ježíše v tichosti svého srdce, aby se znovu rodil. Svět potřebuje Ježíše a proto, dítka, hleďte Ho skrze modlitby, protože On se dává každodenně každému z vás.“

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

AMORIS LAETITIA

(Z posynodální apoštolské exhortace svatého otce Františka o lásce v rodině)

Druhá kapitola: REALITA RODIN A ŽIVOTNÍ VÝZVY

Současný stav rodiny

Prosperita rodiny je rozhodující pro budoucnost světa a církve. Ve věrnosti Kristovu učení hledíme na skutečnost dnešní rodiny v celé její složitosti, s jejími světlými i stinnými stránkami.

Antropologické a kulturní změny dnes ovlivňují všechny oblasti života a vyžadují analytický a rozlišující přístup. Je třeba věnovat stejnou pozornost rostoucímu nebezpečí, které představuje extrémní individualismus, jež oslabuje rodinné vazby.

Svoboda volby dovoluje plánovat si vlastní život a zušlechťovat to nejlepší v sobě, ale nemá-li člověk vznešené cíle a osobní kázeň, zdegeneruje, takže už není schopen se velkodušně darovat. Ideál manželství, který se vyznačuje závazkem výlučnosti a stálosti, je odsunut stranou, když se pociťuje jako ne-

výhodný nebo nudný. Člověk se bojí samoty, ale současně v něm roste strach, že bude svázán vztahem, který ho bude omezovat v dosahování osobních cílů.

Vyjevují se také různé příznaky „kulturní prozatímnosti“. Například rychlost, s níž lidé přecházejí z jednoho citového vztahu k jinému. Nebo také vztahy, které kalkulují s nákladem a ziskem, které se udržují jedině jako prostředek k zahnání samoty nebo k zajištění si nějaké služby. S citovými vztahy zacházíme tak, jako zacházíme s hmotnými předměty a s životním prostředím: všechno je na jedno použít. K rozbití vztahů dochází často mezi dospělými, kteří hledají jistý druh „autonomie“ a odmítají ideál stárnout spolu a ve vzájemné podpoře se starat jeden o druhého.

Mnoho mladých lidí odkládá často svatbu z důvodů ekonomických, pracovních nebo studijních. Někdy také z dalších důvodů, jako je vliv ideologií, které znevažují manželství a rodinu, strach z něčeho, co považují za příliš veliké a posvátné, společenské příležitosti a hospodářské výhody atd. Také demografický pokles, způsobený protiprodni mentalitou a podporovaný světovými politikami reprodukčního zdraví, vytváří nejen situaci, ve které už nejsou zajištěny vztahy mezi generacemi, ale časem dojde k hospodářskému zchudnutí a ztrátě naděje v budoucnost. Porodnost také silně ovlivnil rozvoj biotechnologií.

Oslabení víry a náboženské praxe má dopad na rodiny, takže zůstávají ve svých obtížích víc osamoceny. Rodiny se mnohdy cítí opuštěny kvůli nezájmu a malé pozornosti ze strany institucí. Nedostatek důstojného nebo přiměřeného bydlení vede často k odkládání formalizace vztahu. Někdy rodiny procházejí velkým utrpením, když při onemocnění milované osoby nemají přístup k dostatečným zdravotnickým službám nebo když delší dobu nemožnou dostat slušné zaměstnání.

Mnoho dětí se rodí mimo manželství. Sexuální zneužívání dětí je jednou z nejpohoršlivějších a nejzvrácenějších skutečností dnešní společnosti. Je ještě skandálnější, když k němu dochází tam, kde by měly být chráněny, zejména v rodinách, ve ško-

lách a křesťanských komunitách a institucích.

Migrace je dalším znamením času, k němuž je třeba se postavit a pochopit ho se všemi tíživými důsledky pro život rodiny. Mobilita lidí, která odpovídá přirozeným dějinným pohybům národů, se může ukázat jako skutečné bohatství jak pro rodinu, která emigruje, tak pro zemi, která ji přijímá. Něco jiného je ale nucená migrace rodin v důsledku války, pronásledování, chudoby, nespravedlnosti...

Velký obdiv si zaslouží rodiny, které přijímají s láskou nesnadnou zkoušku postižení dítěte. Vydávají církvi a společnosti vzácné svědectví o věrnosti daru života. Osoby s omezením jsou pro rodinu darem a příležitostí k růstu v lásce, vzájemné pomoci a jednotě.

Většina rodin si velice váží starých lidí, zahrnuje je citem a považuje je za požehnaní. Zvýšená péče a pozornost věnovaná závěrečné fázi života je dnes o to nezbytnější, čím víc se dnešní společnost snaží odstranit jakýkoli projev smrti a umírání. Eutanázie a asistovaná sebevražda jsou vážné hrozby pro rodiny na celém světě.

Některé výzvy

Kromě toho, co již bylo uvedeno, je nutné zmínit problémy, se kterými se rodiny potýkají s výchovou dětí. Rodiče se vracejí domů unavení a bez chuti mluvit, v mnoha rodinách už neexistuje zvyk společně stolovat. Množí se rozličné příležitosti k rozptýlení, včetně zá-

vlivosti na televizi. Rodiny jsou vyčerpány nadměrnou úzkostí, protože jsou víc zaměstnány zajišťováním si budoucnosti než prožíváním přítomnosti.

Dalšími pohromami jsou drogové závislosti, alkoholismus, gamblerství atd. Důsledky tohoto pozorujeme v rozvrácených rodinách, v násilí v rodinách, které jsou pak úrodnou půdou nových forem společenské agresivity.

Chybí tu již jasné vědomí, že jenom výlučné a nerozlučitelné spojení muže a ženy sehrává plnou společenskou funkci jako stabilní závazek, který přináší plody v daru nového života. V některých zemích zákonodárství umožňuje rozvíjení dalších alternativ k manželství, pokračuje právní dekonstrukce rodiny, směřující k přijímání forem založených téměř výlučně na

ideálu autonomie vůle. Síla rodiny je v podstatě v její schopnosti milovat a učit se lásce.

Další výzva vyplývá z různých forem ideologie, obecně nazývané gender, která popírá přirozenou rozdílnost a vzájemnost muže a ženy. Vzhlíží ke společnosti bez sexuálních rozdílů a vylučuje antropologický základ rodiny. Lidská identita je tak ponechána na volbě jedince, který si ji také může časem změnit. Je třeba zdůraznit, že biologické pohlaví (sex) a jeho společensko-kulturní roli (gender), je možné odlišovat, stejně jako duši a tělo, ale ne oddělovat.

Děkuji Bohu za to, že mnohé rodiny, které se vůbec nepovažují za dokonalé, žijí v lásce, uskutečňují své povolání a jdou kupředu.

Zpracoval Vlastimil Brantál

ZRNÍČKA Z BIBLE

V onen den řekneš: „Vzdávám tobě chválu, Hospodine! Roz-hněval ses na mě, tvůj hněv se však obrátil a potěšils mě. Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu. Hospodin, jen Hospodin je má zástita a píseň, stal se mou spásou.

Iz 12, 1-2

Požehnáno buď jméno Boží od věků až na věky. Jeho je moudrost i bohatýrská síla. On mění časy i doby, krále

sesazuje, krále ustanovuje, dává moudrost moudrým, poznání těm, kdo mají rozum. Odhaluje hlubiny a skryté věci, poznává to, co je ve tmě, a světlo s ním bydlí.

Da 2, 20-22

Dokud tedy máme ještě čas, prokazujme dobro všem, ale zvláště těm, kdo vírou patří s námi do stejné rodiny.

Gal 6,10

(pokračování na str. 14)

Dětské okénko na téma: CO JE TO JEDNOTA KŘESŤANŮ?

Magnetické vláčky...kdo je máte nebo jste si s nimi už někdy hráli budete umět odpovědět na otázku, **jak se vagónky spojují ve vlak?**

...Pomocí magnetů, které mají vagónky z každé strany jeden. A tady začíná ta zvláštnost. Na jedné straně má vagónek magnet, kterým se připojí k dalšímu vagónku a na druhé straně má přesně opačný. Odstrkuje jím všechny další vagónky. Jeden konec je takový veselý a druhý zlý.

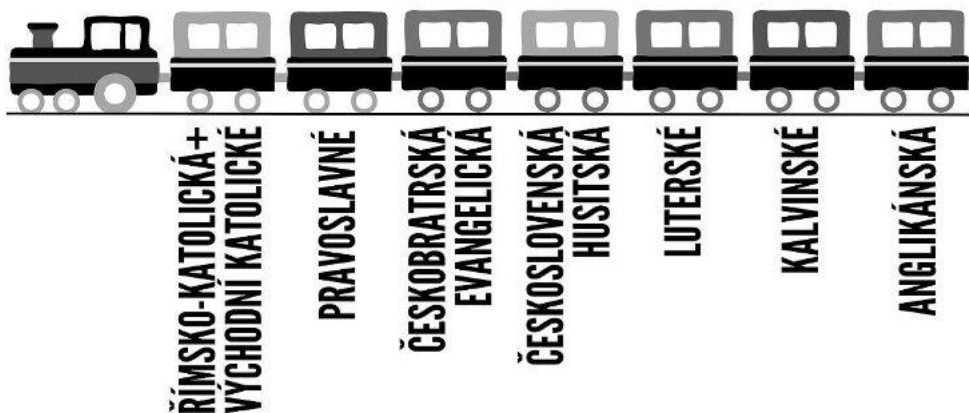
I my si můžeme vybrat dvě možnosti, jakou stranou se k druhým lidem natočíme. Buď budeme zlí, budeme odstrkovat druhé, ale pak zůstaneme sami, jako vagónek na kolejkách.

Nebo budeme ke druhým laskaví a hodní a spolu s nimi nám bude veselo a dobře, protože ke spojenému vláčku se může připojit lokomotiva a jakmile se rozjede, nastane ta nejlepší hra. Když jsme s ostatními spojení jako vagónky vláčku, je naší lokomotivou Ježíš, který nás táhne k sobě...

PÁN JEŽÍŠ

KŘESŤANSKÉ CÍRKVE

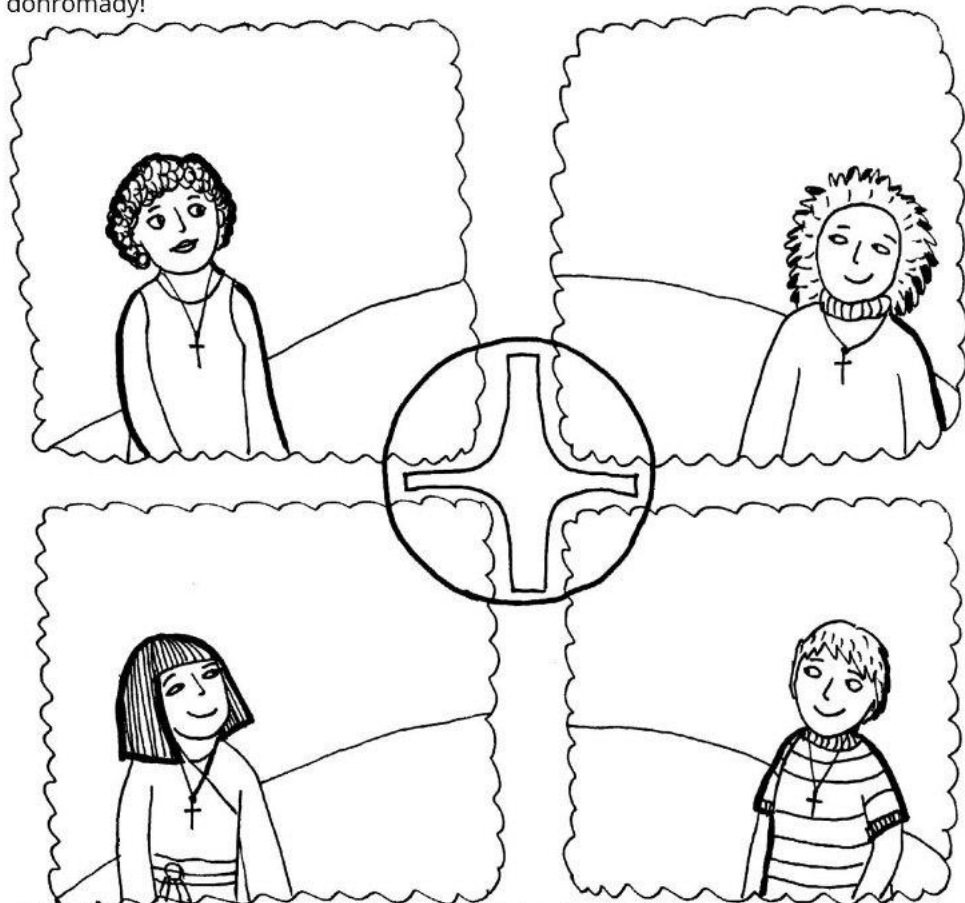
Když se Pán Ježíš rozloučil se svými učedníky, začal se modlit: „Můj otče, Pane Bože, prosím tě za své učedníky i za všechny lidi, kteří ve mně uvěří. Dej, ať jsou jako jedna rodina. Ať si dobře rozumí a nehádají se. Jako já a ty, Pane Bože, patříme k sobě, tak ať k nám patří i oni a dohromady ať tvoříme jednu rodinu. Prosím tě také o to, aby byli společně se mnou, tam, kde jsem já. Přeji si, aby všichni poznali, jak moc mě miluješ. Prosím, ať je stejná láska i v nich.“

A proč tedy nejsme jednotní?

Na začátku, když křesťanství vzniklo, byli křesťané docela jednotní. Později však chtěl každý slavit mši trochu jinak a rozcházeli se třeba také v názorech na to, jak má vypadat kostel a tak podobně...až vzniklo několik různých křesťanských církví - ta naše se jmenuje **katolická**, což znamená všeobecná. Ale Pán Ježíš si přál, abychom byli všichni křesťané jednotní, proto se každý rok v období od 18. do 25. ledna modlíme za jednotu křesťanů, abychom k sobě zase našli cestu:

„Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno.“

Na obrázku jsou děti z různých částí světa - nakresli ke každému dítěti do rámečku to, co ho obklopuje, a pak vybarví uprostřed kříž, který všechny děti spojuje dohromady!

Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová s použitím zdroje: pracovní list od společenství rodičů u Sv. Vojtěcha v Praze ve spolupráci s deti.vira.cz

Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu. Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže?

Mal 3, 1-2

Vejděte těsnou branou, prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.

Mt 7, 13-14

Když se všechen lid dával křtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

Lk 3, 21-22

Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: „Abba, Otče!“

Řím 8, 14-15

Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo, jak se psáno: „Rozděлил štědře, obdaroval nuzné, dobrotu jeho trvá navěky.“

2 Kor 9, 8-9

My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás. Řekne-li někdo: „Já miluji Boha, a přitom nenávidím svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.“

1 Jan 4, 19-20

Pobožnosti prvních sobot k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Každý pátek před první sobotou v měsíci posílá časopis IMMACULATA z národního centra Rytířstva Neposkvrněné svým čtenářům, rytířkám a rytířům Neposkvrněné, pozvánku ke slavení pobožnosti první soboty na smír za hříchy proti Mariinu Neposkvrněnému Srdci. Jako rytíř Neposkvrněné dostávám pozvánku už šest let a vždy mi přinesla mnoho podnětů k zamyšlení. Podobně jsou slavené první pátky

v měsíci zaměřené na Nejsvětější Srdce Ježíšovo na smír za hříchy proti Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Každoročně se u příležitosti Památky sv. Maxmiliána Marii Kolbeho, kněze a mučedníka, koná na Cvilíně maxmiliánovská pouť. Letos to bylo 12. srpna. Během ní se bratr Bohdan Heczko OFMConv, šéfredaktor IMMACULATY, zmínil v promluvě k zúčastněným o tom, že pobožnost prvních

sobot se začíná také slavit v mnoha farnostech. To mě přimělo k zamyšlení a rozhodnutí si tuto pobožnost nenechat jen pro sebe, ale zavést ji a také ji vést u nás v Třebovicích, zvláště proto, že náš farní kostel je zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie.

O. Karel vyslovil souhlas s tím, že se bude tato pobožnost z důvodu plánovaných úklidových prací a provádění květinových výzdob konat mimo kostel, a to na faře, a na můj návrh v kapli sv. Josefa. Poprvé jsme se měli k této pobožnosti sejít 7. října 2023. Přišel jeden muž. Snad proto, že farníci nevěděli nebo byli málo informováni, o co vlastně jde. Proto jsem požádal bratra Bohdana Heczka o materiály objasňující náplň a význam těchto pobožností. Tyto jsem vytiskl, předal o. Karlovi k vyvěšení na nástěnku a přes něj jsem je také poslal do časopisu MANA, kde byly uveřejněné v čísle 11/2023. Podruhé jsme se měli sejít 4. listopadu 2023. Nepřišel nikdo. Další setkání proběhlo 2. prosince 2023. Opět přišel jeden muž. Věřím, že to jsou jen obtíže provázející něco nového a

neznámého a že se časem tato pobožnost prvních sobot usídli i v naší farnosti. Že se stane stejnou součástí bohoslužeb jako jsou pobožnosti prvních pátků.

Jaký je program těchto setkání? Modlitba radostného svatého růžence, jako každou sobotu přede mší svatou. Při setkání cca 15 minut rozjímáme nad daným desátkem růžence. Text tohoto rozjímání je stažen z pozvánky z časopisu IMMACULATA (může být uvedeno modlitbou daného desátku). Po tomto rozjímání je možno přidat slova z kázání svatého otce Františka a modlitbu na smír za hříchy a rouhání proti některému z Mariiných cností z brožurky Pavla Havláta SLAVENÍ PRVNÍCH PÁTKŮ A PRVNÍCH SOBOT V MĚSÍCI. Celá pobožnost trvá cca 22–25 minut. Všechny spolufarníky upřímně zvu k těmto pobožnostem. Jsem přesvědčen, že budou i pro vás zdrojem mnoha podnětů k zamyšlení. Podrobnější podmínky smírných pobožností prvních sobot najdete v časopise MANA, číslo 11/2023.

S úctou Bc. Rostislav Václav Kudla

STŘÍPKY

„Jako vrabec poletuje, jako vlaštovka létá, tak i bezdůvodná kletba: Nikam se nedostane“ (Př 26,2).

Požehnání a kletby, jinak přeloženo dobrořečení a zlořečení, je důležité biblické téma. Zlořečení je vážná věc,

zlořečení „funguje“. Nicméně bezdůvodná kletba se nikam nedostane. Nebude-li v našem životě důvod, pak nás zlořečení nezasáhne, naopak dopadne na toho, kdo je vyslovuje. Život v pokání, život v otevřeném a čistém

vztahu s Bohem, je tou nejlepší obranou.

„Nepřikládej své srdce ke všem slovům, která lidé říkají. Přece nebudeš poslouchat svého otroka, který tě proklíná“ (Kaz 7,21).

Písmo nás nenabádá, abychom nedbali na dobře míněnou a oprávněnou kritiku. V dnešním verši jsou míněny negativní kritiky, které postrádají oprávnění. Dnešní rada z knihy Kazatel je zcela praktická: K negativním řečem prostě nepřikládej srdce. Je důležitější, co říká Bůh, než co říkají tvoji kritikové.

„Lidé, doufejte v něj v každý čas, vylévejte před ním své srdce – Bůh je naše útočiště“ (Žl 62,9).

Co vlastně znamená „vylévání srdce před Bohem?“ To, že s Bohem hovořím o všem, co mě potkává. Že mu v modlitbě svěřím své starosti; že mu povím, co mě potěšilo, s čím si nevím rady; že se přiznám ke svému selhání. „Vylít srdce před Bohem“ znamená mimo jiné „být před Bohem naprosto upřímný“. Bůh odpouští kajícímu a vrací ho na dobrou cestu.

Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

STŘÍPKY: Čas

Satan svolal celosvětový kongres démonů. V úvodním projevu řekl: „Naše situace se zdá být svízelná. Lidé si postavili množství kostelů a chrámů, aby měli kam před námi utíkat. Mají také mnoho moudrých knih – některé z nich i svaté – a mohou z nich poznávat pravdivou a smysluplnou cestu pro svůj život. Naše věc se proto jeví jako ztracená...“

„Co tedy máme dělat?“ volali démoni.

„Nebraňte jim v tom, čemu zabránit nedokážete, ale připravte je o čas,“ pokračoval Satan, „aby prostě neměli

čas na podstatné věci. Snažte se, aby byli stále zaneprázdněni nedůležitými prkotinami, vymýšlejte spoustu možností, jak zaměstnat jejich myšlení. Pokoušejte je, aby utráceli a půjčovali si peníze, aby kvůli tomu v práci trávili víc a víc času, aby pracovali sedm dní v týdnu a nejméně dvanáct hodin denně, a to všechno proto, aby si mohli koupit další zbytečnosti. Přidejte jim k tomu vědomí vlastní důležitosti a nepostradatelnosti; říkejte jim: ‚Kdo to zachrání, když ne ty? Nikdo to nedokáže tak dobře udělat jako ty.‘ Budou pracovat ještě víc a o pracovních vě-

cech budou přemýšlet ve dne i v noci. Zabraňte jim trávit čas s partnery, zabraňte jim věnovat se dětem. Jejich rodiny se rozpadnou a jejich domovy přestanou být útočištěm před pracovním shonem. Zaříd'te, aby měli doma pořád puštěné rádio, televizi nebo počítač. Dohlédněte, aby v každém obchodě a v každé restauraci pořád vyhrávala hudba. Nuťte je, aby si v každou volnou chvíli strkali sluchátka do uší, aby si i na cestách v autě pořád něco hlučného pouštěli. Dbejte, aby měli u ruky vždycky množství časopisů a novin. Dvacet čtyři hodin denně na ně útočte zbytečnými a hloupými zprávami. Kolem silnic nastavte billboardy, aby neměli klid ani při řízení. Jejich poštovní schránky naplňte reklamami, katalogy, nabídkami slev a služeb zdarma. V časopisech a v televizi jim pořád ukazujte

štíhlé modelky a svalnaté modely, aby začali věřit, že tohle je krása, a znechutili si své protějšky. Postarejte se, aby byli každý večer tak unaveni, aby se nemohli milovat. Ved'te je k tomu, aby i při chvílích volného času byli nezřízení, aby se z dovolených a rekreací vraceli vyčerpaní. Braňte jim chodit do přírody, vymýšlejte pro ně spoustu možností

„aktivního“ odpočinku v zábavních parcích, v multikinech a v hledištích stadionů. Hlavně je stále a bez oddechu zaměstnávejte! To jim naprosto a beze zbytku zabráni slyšet hlas moudrosti, který je tichý a nevtíravý.“

Démoni se po Satanově projevu rozletěli po světě a horlivě pracují přesně podle šéfových instrukcí...

(z internetu)

OKÉNKO PRO RODIČE: Výměna rolí

Představte si dětskou kresbu: malá holčička stojí „v pozoru“ u klavíru a vedle matka s prstem napřaženým směrem ke klavírní stoličce. Na první pohled jasná situace.

A pod obrázkem text psaný dětskou rukou: „Co bych mamince nepřála, aby zažila, kdyby byla tak stará jako já.“

Zkuste si se svými dětmi udělat někdy podobný pokus. Zkuste se prostě podívat sami na sebe očima svých dětí. Odborně se tomu říká výměna rolí. Možná tak dostanete recept na řešení některých výchovných problémů.

B. V.

TEOLOGICKÉ OKÉNKO Nový rok – nový začátek?

Před docela krátkým okamžikem jsme vstoupili do nového občanského roku. Mnozí z nás vnímají tento kalendářní přelom jako signál pro přijetí nej-různějších předsevzetí. Ona změna číslovky, v některých případech číslovek několika, na konci data k tomu snad přímo vybízí. Symbolizuje počátek nové etapy, jež je plná nadějí, možností a otevřených obzorů.

A přitom změna data, posun rafiček na pomyslném ciferníku běhu světa je jen dalším dítětem pozřeným svým vlastním otcem časem. Chronos ukraduje bez milosti z času našeho i z času vesmíru. Spíše, než aby další šanci nabízel, připomíná, že další šance byla v uplynulém roce zmařena, a on, čas, se pro nás krátí. Z tohoto pohledu se může i to sebelepší předsevzetí zdát jako marnost, jako pokus vlomit se svou vůlí do věčnosti, která se odehrává nezávisle na nás.

Skeptické uvažování tohoto kalibru však zcela eliminuje kalibr neskonale větší, a tím je příchod Božího Syna. On přišel v plnosti času, On je tím, kdo čas naplnil. Definitivně ukázal, že chronos,

čas uplývající stále vpřed, je pouhou, byť empiricky měřitelnou veličinou, bez hlubšího vztahu k Věčnosti. Tím skutečným časem, který se neměří vteřinami, ale mírou posvěcení a naplnění, je kairos, čas spásy. Je-li dobré předsevzetí míněno ne jako událost v určitém okamžiku, ale jako snaha naplnit tento čas, který nám byl dán, pak svým způsobem skutečně pronikáme do věčnosti.

Narozením Božího Syna však došlo ještě k jedné zásadní a přelomové události. Časem příhodným pro předsevzetí a obrácení života je kterýkoliv jeho okamžik. Jakoukoliv vteřinu, jež nám chronos odměřuje, můžeme přijmout i jako kairos. Je tedy moudré pokoušet se začínat každý rok tak trochu znova, s novými cíli, ale ještě mnohem moudřejší je snažit se naplňovat a posvěcovat každý okamžik života, který nám byl dán. Vždyť většina nejzásadnějších událostí nás bezpochyby potká jindy než v prvních vteřinách nového roku.

Lukáš Volný

VESELÝ

Učitel na střední škole se rozčiluje: „Vy jste tak hloupí, že osmdesát procent z vás propadne.“

Ze třídy se ozve: „Haha, tolik nás tu ani není!“

„Jirko, kolik zaplatí maminka za pět kilo jablek, když jeden kilogram stojí třicet korun?“

„To nevím. Pokaždé je to jinak. Máma umí skvěle smlouvat.“

„Pane lékárníku, před měsícem jste mi prodal náplast na revmatismus.“

„A co revma, zmizelo?“

„Zmizelo, ale teď bych potřeboval něco, abych dostal dolů tu náplast!“

Na břehu řeky Moravy stojí stařeček a loví ryby. Jede kolem naložená Tatra na nedalekou stavbu, zastaví a řidič se ptá:

„Strýcu, kde se tu mohu přebrodit?“

Stařeček přehodí fajfku z jednoho koutku úst do druhého a povídá: „Tož, kúšček odtáďto, asi padesát metrů po prúdu.“

Řidič tedy jede padesát metrů, sjede do vody... a zapadne tam včetně nákladu.

Stařeček se na to dívá a povídá: „Tož včil su z toho blázen. Před chvílí tu šly kačeny a měly vody do pasu.“

Anekdoty z církevních dějin

(z knihy *Mezi nebem a zemí*)

Při jednom ze svých prvních kazatelských vystoupení se dostal známý teolog a osvícenec Karl Friedrich Bahrdt

do rozpaků, protože měl najednou totální „okno“. Začal: „Pán s vámi! Mám vám vyřídit pozdrav od Ježíše Krista!“ Zoufale čekal, že ho napadne, jak pokračovat dál, jenže se to nestalo. Opakoval proto ještě jednou: „Pěkný pozdrav od Ježíše Krista!“ – ale už o poznání tišším hlasem. Pln strachu hleděl na shromážděnou obec v naději, že se dostaví vnuknutí, avšak marně. A protože ho skutečně nic lepšího nenapadlo, opakoval ze zoufalství ještě potřetí dutým hlasem: „Srdečný pozdrav od Ježíše Krista!“

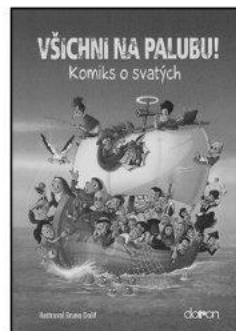
Tu povstal předseda farní rady a se zbožnou vroucností pronesl: „Obec je vděčná, pane faráři. Vyříd'te, prosím, také jemu srdečné pozdravy!“

Ostrovtipný kritik jakékoli bigotnosti a neupřímnosti Alexandr von Humboldt popisuje chameleona: „Vlastností tohoto zvířete je schopnost dívat se v jednom okamžiku různými směry. Jedním okem tak vzhlíží k nebi, zatímco druhým shlíží k zemi. Mnozí služebníci církve oplývají toutéž schopností.“

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

Všichni na palubu! Komiks o svatých

Příběhy svatých v komiksovém provedení je už léty osvědčený žánr. Kniha italského kreslíře jich nabízí celou řadu, od těch nejstarších po nejnovější. Děti se v zajímavé zkratce dozvědí, kdo byli a kdy žili svatý Mikuláš a Tarsicius, František z Assisi, Filip Neri, Ignác z Loyoly, Karel Boromejský, Don Bosco, Terezie z Lisieux, ale i svatí

naší doby jako Matka Tereza, odvážný bojovník proti mafii otec Puglisi nebo nedávno blahořečený Carlo Acutis.

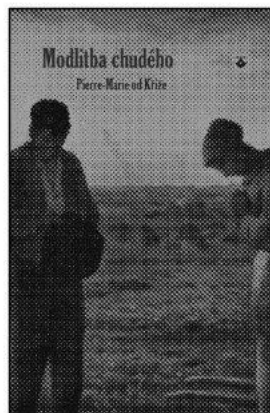
BURGEROVÁ, Milada Jiřina: *Modlitba s Terezii od Ježíše*

Svatá Terezie měla mimořádný dar přivádět druhé lidi k Bohu a k modlitbě, ukazovat na krásu vnitřního života a uvádět do tajemství života s ním. Svě nadšení a fascinaci Bohem přenášela i na druhé. Záměrem knihy bylo představit smysl a význam modlitby, modlitební a duchovní rozvoj a každodenní život s Pánem podle učení svaté Terezie – to vše z praktického hlediska, které by čtenáři pomohlo v jeho modlitební praxi a posílilo jeho duchovní život.

Pierre-Marie od Kříže: *Modlitba chudého*

Vydáme-li se po cestě modlitby, vyvstanou před námi překážky, které nás přinejmenším znejistí, pokud nás nepřipraví o odvahu pokračovat. Zkušený průvodce na cestě modlitby nám však může ukázat cestu bludištěm slepých cest a jiných nástrah. Právě to činí otec Pierre-Marie prostřednictvím několika čtivých kapitol, vycházejících z hluboké znalosti Písma a karmelských světců, ale i z vlastní zkušenosti. Ukazuje nám, že modlitba není výsadou nějaké duchovní elity: to, co Pánu brání k nám přijít, není naše chudoba, nýbrž naše snaha tuto chudobu skrýt. Stydíme se za svoji chudobu jako kdysi Adam za svoji nahotu, a zakrýváme ji směšnými cáry. Bůh je pravda, a nemůžeme se s ním setkat jinak než v pravdě o své chudobě. Kdybychom nahlédli a přijali propast své chudoby, hned by ji zaplnila plnost Boží milosti, protože „propast volá propast“.

Ukázka z knihy Maxe Kašparů *Blázinec je před branou*, kterou si můžete půjčit v naší farní knihovně:

Zatímco u nás se dost lidí bojí jen otevřít dveře u psychologa, v USA je dokonce módou, že bohatí lidé mají svého rodinného psychologa, s nímž se o všem radí. O snobismu některých klientů se vypráví následující historka:

Zděšená matka navštívila psychologa s tím, že její pětiletý chlapec je vážně nemocný, protože maluje všechno červeně. Červeného černocho, červené uhlí, červené stromy. Psycholog dítě dlouho vyšetřoval, zinkasoval dolary a pozval chlapce na další den. Opět ho vyšetřoval, zinkasoval dolary a pozval matku i chlapce opět na další den. Když vyšetření skončilo, psycholog otevřel dveře do čekárny, kde seděla vystrašená matka a vítězoslavně jí sdělil diagnózu: „Váš synek má jen jednu pastelku, a to červenou. Kupte mu i další barvičky.“

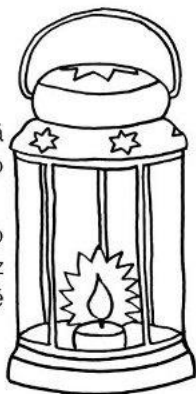
Vyluštěné tajenky z Dětského okénka z minulého měsíce

Každý rok v adventní době se slouží ranní mše, kterým se říká RORÁTY. Nazývají se tak ale i starodávné písně, které při těchto bohoslužbách zaznívají.

Je to zvláštní slovo “RORÁTY”...zdá se, jako by snad ani nebylo české, že? A je to skutečně tak - roráty se nazývají podle jedné z těchto starodávných písní, která byla původně napsaná v latině a začíná slovy:

“Rorate coeli desuper”

Do češtiny se to překládá jako:

ROSU DEJTE NEBESA

Když jsme při rorátech šli průvodem s lucerničkami k oltáři ještě setmělého kostela, tak jsme zpívali modlitbu, která se obvykle modlívá v poledne. Její název najdeš v kancionálu pod číslem 78 a jmenuje se stejně jako jedna oblíbená vánoční pohádka:

ANDĚL PÁNĚ

RECEPTÁŘ

Povidlové lokše

Těsto:

1 kg ve slupce uvařených brambor
300 g hladké nebo polohrubé mouky
Sůl dle chuti
125 g rozpuštěného másla nebo sádla
Povidla a mletý mák na náplň

Postup:

Brambory uvaříme ve slupce, oloupeme a necháme vychladnout. Nastrouháme na slzičky nebo rozmačkáme jako na kaši. Smícháme s moukou a solí. Uděláme těsto. Z něho vytvoříme dva válečky a nakrájíme na 3cm kousky.

Těsto rozválíme na kolečka o velikosti dezertního talíře. Pozor, ať nejsou moc tenká, a abychom měli dostatek mouky při válení, ať se nám lokše nelepí.

Propícháme na 3–4 místech špičkou nože a pečeme na teflonové pánvi z obou stran. Pokud nám na pánvi zůstane mouka, odstraníme ji, aby se nám lokše nepřipalovaly. Po upečení je bohatě promažeme rozpuštěným máslem nebo sádlem po obou stranách a ukládáme jednu na druhou.

Každou jednu lokši namažeme povidly a posypeme mákem. Stočíme jako palačinku a podáváme. Suché lokše bez náplně se na jižním Slovensku podávají k pečené huse a jsou hodně mazané husím tukem. Svoji sezónu mají v listopadu, když se pořádají tzv. husacie hody.

Janka Šolcová

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 1. 2024

Vzpomínka na rozloučení s Petrem Honem (2023)

Z průběhu restaurování retabula (2023)

Z průběhu restaurování retabula (2023)

